

PRZYKŁĘKAĆ (4) *vb impf*

praes 3 sg przykłękâ (1). ◇ praet 3 sg m przykłękâł (1). ◇ part praes act przykłękając (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. przykłęknąć.

Kłękać na jedno lub na obydwa kolana (4) :

przykłękać komu (2): Prziął go lud wżyciek w Florencyey z wielkim nabożeństwem: wżędzie iáko Papieżowi przykłękáiąc/ á przeżegnánie od niego biorąc. *SkarŻyw* 412. *Cf* »przykłękać do nog«.

Zwroty: »na modlitwie przykłękać« (1): z wielką potym prętkością do iáfkinie przybieżawży: nálaźł ciáło Páwła S. ták iako ná modlitwie przykłękał z proftą głową/ y z rękómá podniešionymi ku niebu. *SkarŻyw* 52.

»przykłękać [komu] do nog« (1): Y íkupiwfzy fię około niego/ modłę nád nim płácząc czynili. á ítáfzy mu błogofłáwił mowiąc: Idz Synu w imię Oycá y Syná y Duchá S. [...] y przykłękáiąc káždemudo [!] nog/ prošíł áby kładąc nań ręce/ iemu błogofłáwili. *SkarŻyw* 134.

W przen (1) :

Fraza: »przykłęka kolano« (1): iź ná imię IEZVS przykłęka káźde koláno [*ut in nomine Iesu omne genu flectat Vulg Philipp 2/10*]/ w niebie/ ná źiemi/ y pod źiemią. *SkarKaz* 82b.

Formacje współrdzenne cf KŁĘCZEĆ.

MP